N°. 184. A°. 1839.

ARNHEMSCHE COURANT.

Woensdag 13 November.

TURKIJE.

Het Maltheser *Portafoglio* meldt: » De Britsche consul te Tripoli, heeft van zijne regering en van lord *Ponsonby* te Konstantinopel last ontvangen om voldoening te vorderen van den bey, wegens stokslagen, welke hij eenen Maltheser en eenen Jönischen scheepskapitein had laten geven. Men zegt te Tripoli, dat de bey ter dier zake reeds een bevel van den grootvizier heeft ontvangen, maar hij toont nog steeds geen last om de voldoening te geven.

— Volgens berigten uit Konstantinopel rusten aldaar de onderhandelingen nopens het Turksche vraagstuk, vermoedelijk tot dat Frankrijk en Engeland elkander omtrent eenen nieuwen grondslag zullen hebben verstaan. (*A. Z.*)

Van den Donau, 3 *nov.* De oogmerken welke de mogendheden bij gelegenheid der Oostersche vraag pogen te bevorderen, maken die vraag zelve niet uit. Wat zij echter blijkbaar *niet* ten doel hebben, is hetgeen zij voorgeven: het behoud van het Turksche rijk en de ondersteuning van den sultan. Engeland wil het verdrag van Unkiar-Skelessi doen vervallen, en het protectoraat van Turkije daadzakelijk en materiëel met Rusland deelen, ja zoo mogelijk, het aandeel dier mogendheid aan dat protectoraat tot niets brengen; tevens wil het in Egypte het ondersteld Fransche overwigt fnuiken, gevolgelijk *Mehemed* en zijn geheel werk te grond te rigten, en, door middel van Egyptes verval, onder de vroegere afhankelijkheid van de Porte, eene zedelijke heerschappij over dat land voeren, als tegenwigt der wezenlijke Fransche heerschappij in Algiers. Of daarbij het Turksche rijk lijde of niet, dit is voor Engeland eene ondergeschikte vraag. Frankrijk heeft met Engeland het oogmerk gemeen, Ruslands protectoraat te deelen en te beperken; het doorziet het valsche spel van Engeland ten aanzien van Egypte, en houdt daarom, doch ook slechts daarom, *Mehemed-Ali* staande. Oostenrijk noemde de interventie, doch kon onmogelijk aan dezelve gelooven. Het had blijkbaar den Europischen vrede daarbij op het oog. De mogendheden onder elkander tevreden gesteld te zien, dit was zijn oogmerk. Verdraagt zich dit met het behoud van Turkije, des te beter; verdraagt het er zich niet mede, ook goed, dan mogen het *status quo*, de oude ellende en de oude gevaren voortduren. Pruissen kan bij dit vraagstuk niet ligt eene andere staatkunde volgen dan Oostenrijk. Rusland eindelijk, hetwelk de oogmerken aller mogendheden buiten twijfel doorziet, zegt: geen dier oogmerken strijdt met mijne belangen. Ik behoef het materiële bezit van Konstantinopel niet, maar ik behoef een Turkije, dat mijne voogdij niet meer ontgroeit. Ik ben het in het algemeen en in de bijzonderheden met de mogendheden eens, de strijd over het protectoraat brengt den sultan steeds meer in mijne afhankelijkheid en verzwakt de banden van het vertrouwen, en het geloof des volks in hem meer en meer." (*Allg. Zeit.*)

GRIEKENLAND.

Part. corr. *Athene*, 14 *oct.* (*Vervolg van no.* 181.) » Doch terwijl de handelsvaart bloeit, klagen de dagbladen over het verval der koninklijke marine. Van de oude schepen wordt het eene na het andere ongeschikt tot verdere dienst; traag wordt hierin voorzien, en het getal der in dienst gestelde schepen evenaart het getal der opgelegde geenszins. Evenwel zijn de korvet *Amalia* en de stoomboot *Otto*, in ieder opzigt, schoone en doelmatige schepen; waren er slechts meer dergelijke! Want de kracht van een land, hetwelk 30,000 matrozen telt, ligt in zijne houten muren, gelijk *Themistocles* teregt bemerkte.

» Maar wenden wij de blikken van de zee terug naar het land. Hier groeit ook buiten de krenten-oogst menige andere goede vrucht. Veiligheid en vertrouwen bevestigen zich, en het getal der kleine landeigendommen neemt toe; vooral in de vallei van Sparta, aan de kust van Achaja, en in de andere vruchtbare streken des lands. Het binnenlandsch verkeer breidt zich uit; een bewijs daarvan is, dat op de groote wegen de oude Turksche Kans (herbergen) weder opkomen. Waar echter zoo veel bevredigends zich vertoont, gelijk niet te loochenen valt, waarom daar zoo menige ontevredenheid, zoo menige klagt? Omdat het helaas ook niet aan grond daarvoor ontbreekt; omdat er nog steeds veel anders en beter in te rigten blijft. Ik sprak van de toeneming der algemeene openbare veiligheid; dit sluit niet uit, dat er zich hier en daar nog steeds roovers vertoonen die geweldadigheden plegen. Welligt zal dit kwaad nooit geheel kunnen worden uitgeroeid; de natuur des lands en het heerlijke klimaat schijnen daartoe uit te lokken. Regtstreeks lijden er echter steeds weinigen bij, want met stelligheid hoort men van weinig rooverijen. Maar indirect lijdt het geheele land, elk uur van den dag en nacht. De regering heeft het der gemeenten tot pligt gemaakt, de moeijelijkste passen harer gebergten door gewapende boeren, ten getale van 6 tot 12 man, te doen bewaken. Zoo wordt de boer aan den arbeid onttrokken, zit hij nutteloos op de bergen, en verveelt zich; want niets belet den roover tien minuten verder ongehinderd zijn werk te drijven. Is de gemeente klein, en heeft zij een uitgestrekt gebied, dan komt de dienst zeer dikwijls terug; en de zaak wordt nog erger door de misbruiken der demarchen, die, om hunnen knecht of neef te sparen, den armen en geringen de dienst dubbel opleggen. Wordt nu eindelijk een roover gegrepen, zoo heeft de boer niet, gelijk » in den goeden Turkschen tijd" ('σ τὸν καλὸν καιρὸν) de voldoening van hem terstond gehangen te zien, maar de gevangene moet alle formaliteiten eener Europische regtspleging doorloopen, en vindt intusschen gelegenheid om te ontsnappen, of komt toch met eene mindere straf dan de dood vrij. Dasrover is dan de boer ten hoogste ontevreden, die van zulke menschlievendheid niets begrijpt, en slechts denkt aan de moeite en het gevaar, het tijdverlies en de kosten, welke de roover hem veroorzaakt heeft.

» Ik heb dit punt wat uitvoerig behandeld, omdat het een van de grootste bezwaren der boeren is. Daarbij werd tevens zijn hoofdvijand aangestipt; en dit is, met weinige eervolle uitzonderingen, zijn eigen demarch. De klagten over de partijdigheid, omkoopbaarheid en afpersingen der demarchen zijn schier overal aan de orde van den dag; de demarch heft belastingen, en besteedt ze grootendeels voor zich en de zijnen, en in plaats van de leden zijner gemeente te beschermen tegen de pachters der tienden, ligt hij nog gewoonlijk met dezen onder ééne deken. Zoo betaalt dan de boer overal aan belastingen en handdiensten, ten behoeve van den staat, en de gemeente, ten minste 20 pCt. meer dan het wettige, en gevolgelijk klaagt hij. Maar moet men dit regtstreeks aan de regering wijten? Neen; veeleer verwijte men de gouverneurs en andere provinciale ambtenaren, dat zij steeds geneigder zijn om de magtigen dan wel om de zwakken te beschermen. De regering heeft eene goede gemeente-wet gegeven, eene zeer goede zelfs, voor 's hands echter wat ingewikkeld. Nu is het een onvermijdelijk, doch spoedig voorbijgaand kwaad, dat het volk aanvankelijk een weinig leergeld betale. In het aanstaande jaar (1840) moeten er nieuwe gemeente-verkiezingen plaats hebben, en men hoopt dat de gemeenten zich dan in de keus harer vertegenwoordigers beter zullen voorzien. Niet veel anders is het met de tienden. Als het dorp zijne tienden zelf afkoopen wil, heeft het de voorkeur; maar de boeren kunnen elkander over de noodige schikkingen niet verstaan, en zoo vallen zij den tiendenpachter in de handen. Ook dit zal in den loop des tijds beter worden."

(*Het slot hierna.*)

ITALIE.

Triest en Venetië wedijveren in pogingen om hunnen handel te doen herleven. Triest is in weinige jaren buitengemeen opgekomen, vooral door de wijze maatregelen der regering, die het vrijhaven verklaarde, op alle wijze begunstigt en krachtigen onderstand biedt aan goed gegronde maatschappelijke ondernemingen. Venetië geniet in den laatsten tijd soortgelijke bevordering zijner belangen. Wel is waar zal het den ouden bloei nooit meer bereiken, deze was een gevolg van de heerschappij zijns toenmaligen zeehandels; maar de stilte, welke zoo lang over zijne kanalen en zijne laguna's hing, begint voor levendige handelsbedrijvigheid te wijken. De spoorweg door Lombardije, van Milaan tot in zijn midden, het stoombootverkeer met Frankrijk, Neder-Italië en de Levant dragen daartoe veel bij. Thans vormt er zich ook eene Venetiaansche handelmaatschappij, goedgekeurd bij een besluit der regering van 11 mei 1839, met het doel om regtstreekschen in- en uitvoer-handel voor eigene rekening, door middel van eigen en vreemde schepen, benevens iedere andere door de directie doelmatig geachte handels-operatië te drijven. Haar kapitaal zal uit 5 millioen gulden conventions-munt of 25 millioen lire bestaan; de aandeelen zijn van 500 gulden en geven 4 pCt. interest; de termijn 30 jaren. (*Tr. M.*)

ENGELAND.

Londen, 9 *nov.* De groote tijding van den dag is de nieuwe financiële crisis in Amerika. Een aantal banken hebben de betalingen in klinkende munt moeten opgeven, en de bekende *United States Bank* heeft hare betaling geschorst. Zulks is den 10den der vorige maand het geval geweest. De aandeelen in de genoemde bank zijn van 100 op 60 gevallen.

— Eergisteren in den voormiddag was het gedeelte dezer stad nabij de rivier zoo zeer in een zwaren mist gehuld, dat de winkels gas moesten branden. In de andere gedeelten van Londen was het zeer helder. Op de Teems is hier en daar, door de duisternis, schade toegebragt.

— De admiraal sir *Henry Trollope*, een grijsaard van [illegible] jaren, die zich

in onderscheiden zeegevechten uitstekend gedragen en op hetzelfde schip met wijlen Z. M. *Willem IV* gediend had, heeft zich op eene allermoorddadigste wijze van het leven beroofd. Hij heeft blijkbaar een groot pistool den loop ten volle geladen, en zich het gansche hoofd afgeschoten. Hij moet gedurende eenigen tijd aan verstands-verbijstering hebben geleden.

— De prins *van Esterhazy* is naar Oostenrijk vertrokken.

FRANKRIJK.

Parijs, 9 nov. De onlusten te Newport worden hier weinig geteld; men twijfelt geenszins aan de sterkte van het Britsche gouvernement. In eenige kringen wordt hier gesproken van het plan der Engelschen, om de kusten van China te blokkeren.

— De *Moniteur* wederspreekt het door het *Mémorial Bordelais* medegedeelde, betrekkelijk de onderhandelingen, welke tusschen het Spaansche gouvernement en eenige andere gouvernementen zouden aangeknoopt zijn, om van hen de erkenning te verkrijgen van de koningin van Spanje, op zekere voorwaarden.

— Berigten uit Algiers, wegens den togt van den hertog *van Orleans* en den maarschalk *Valée* naar het binnenland, houden in, dat van 16 tot 21 october geene enkele vijandelijkheid tegen de Franschen is gepleegd, en verscheiden hoofden van den woesten volkstam der Kabylen bij hen in onderwerping zijn gekomen. Op den weg van Constantine naar Setif heeft de kolonne troepen zich te Djimila opgehouden, alwaar de Franschen eene legerplaats bezitten en merkwaardige overblijfselen uit den tijd der Romeinen te vinden zijn. Van Setif zal de Fransche legerafdeeling, door het nog nooit bezochte land der Kabylen, naar Bugia, aan de zeekust, trekken. Het uitblijven der berigten omtrent dit gedeelte van den togt heeft ernstige ongerustheid doen outstaan, te meer, daar, volgens brieven uit Algiers van den 27sten der vorige maand, 20,000 gewapende Kabylen zich zouden vereenigd hebben, om aan de Franschen den vrijen doorgang te betwisten, terwijl het late najaar, dat reeds meer dan eens aan de Franschen in die streken zoo noodlottig is geweest, die vrees nog vermeerdert.

BELGIE.

Brussel, 10 nov. Men schrijft uit Hasselt, dat de gemengde commissie, welke te Maastricht was bijeengekomen tot regeling van de transito- en tolregten, enz., te heffen op de wegen en kanalen, gelegen in Limburg, een gemeenschappelijk tarief heeft daargesteld. De hoofd-ingenieur *Kümmen* en de directeur der belastingen, *Eckert*, Belgische commissarissen bij genoemde commissie, zijn gisteren uit die stad alhier teruggekeerd. Het Hollandsche gouvernement heeft de stad Ruurmonde en het vlek Stevensweert als militaire punten aangewezen in het afgestane gedeelte. Ten gevolge van deze beslissing, zullen die beide punten versterkt worden, en een permanent garnizoen ontvangen. De administratie van den Nederlandschen waterstaat houdt zich bezig met het opnemen van plannen voor een' aan te leggen weg van Maastricht, langs Stevensweert, over de Maas en door de stad Weert tot aan den grooten weg naar Eindhoven.

— De *Independant* zegt, dat hij aanvankelijk gevreesd had dat van regeringswege te ligtvaardig de vervolgingen waren begonnen, doch dat hij zich sedert heeft overtuigd, dat de daadzaken, ter kennis des bestuurs gekomen, de genomen maatregelen volkomen regtvaardigen. Genoemd dagblad meent echter nog de daadzaken niet te kunnen openbaren, die gebleken zijn uit het te Gent aangevangen onderzoek nopens de contra-revolutionnaire ontwerpen, waarvan de *Messager* van 1 dezer het programma bevat, en die van zoodanigen aard zijn, dat de regering, indien zij dezelve niet tegengegaan had, teregt van zwakheid en onverschilligheid zou kunnen beschuldigd worden.

Uit dit artikel van den *Indépendant* schijnt dus te blijken dat eene bepaalde aanklagte van contra-revolutionaire pogingen, waarvan de *Messager de Gand* het werktuig is, tot de vervolgingen tegen dat blad hebben aanleiding gegeven. En men mag werkelijk aannemen dat er iets buitengewoons voorgevallen is, wanneer men bedenkt, dat dit blad, sedert eenigen tijd, dagelijks, en zonder daarvoor in regten betrokken te worden, den koning persoonlijk aanvalt, zich niet ontziet hem een' vagebond te noemen, dien hij hoe verder hoe liever van zich verwijderd wil hebben, en dien hij een standbeeld wil oprigten, bijaldien hij belooft nimmer terug te keeren.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 8 nov. Z. M. heeft, als schadeloosstelling voor de leden der commissie van hermunting bij 's rijks munt, wanneer zij last ontvangen om zich in dienst van den lande op reis te moeten begeven, de daarvoor te berekenen reis- en verblijfkosten vastgesteld.

's Gravenhage, 10 nov. Z. M. heeft bepaald, dat de twintig oudste in rang zijnde majoors bij de tien geformeerde afdeelingen het tractement zullen genieten van *f* 2600 ieder, en de twintig jongere *f* 2200, onverschillig over welk gedeelte der afdeelingen zij het bevel voeren of geplaatst zullen zijn; terwijl aan de bataljons-commandanten twee rations fourage en aan de commandanten van de reserve-bataljons, mitsgaders aan de majoors à la suite, slechts één ration zal worden te goed gedaan.

— In het *Weekblad van het Regt* leest men het volgende:

» Wij vernemen van goederhand, dat het berigt, uit de *Pruissische Staats-Courant*, geheel en al waarheid behelst. Bij den Hoogen Raad is op de rolle ingeschreven de zaak der erven van *Theobald Metzger von Weibnom*, als luitenant-generaal en gouverneur van Breda, in 1691 te 's Gravenhage overleden (zie *Europ. Mercurius* van 1691, pag. 165; *Bosscha*, *Neerlands Heldendaden te Land*, 2de deel pag. 254 en bijlage 5 en 12) tegen den Nederlandschen fiscus, betreffende de nalatenschap van dien krijgsman. Wij zullen van dit hoogstgewigtig proces bij vervolg naauwkeurig verslag leveren. De heeren mrs. *P. C. Schooneveld*, en *W. Wintgens* Jr. zullen als advokaten de belangen der erfgenamen verdedigen. Het zal er, naar het zich laat aanzien, wel voornamelijk op aankomen in hoe verre de verjaring de beweerde regten dezer erven in den weg zal staan; maar wij willen met onze beschouwingen deze zaak niet vooruitloopen, die tot bemerkingen van allerlei aard zoo ruimschoots aanleiding geven zal."

BEURSBERIGT.

van 10 november.

Holland. Certificaten werkelijke schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. $50\frac{3}{4}$, $51\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$; dito 5 pCt. 98, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$; Kansbiljetten $23\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{9}{16}$; Amortisatie-Syndikaat $4\frac{1}{2}$ pCt. 92, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{16}$; nieuwe dito $3\frac{1}{2}$ pCt $76\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$; Handelmaatschappij $160\frac{1}{4}$, $162\frac{1}{8}$, 161; Oostindische leening 5 pCt. $94\frac{1}{2}$, 95, $94\frac{5}{8}$; Aand. Rijn-spoorweg $4\frac{1}{2}$ pCt. $95\frac{3}{4}$, $96\frac{1}{8}$, 96.

Spanje. Ardoins 5 pCt. $26\frac{1}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$; Passive 7, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{16}$.

Rusland. *Hope en Comp.* 1798 en 1816, 5 pCt. $103\frac{3}{4}$, 104, $103\frac{3}{8}$; dito 1828 en 1829, 5 pCt. $103\frac{1}{2}$, $104\frac{1}{8}$; dito 1831 en 1833, 5 pCt. $97\frac{1}{2}$, 98, 97^3.

Pruissen. Aandeelen à 50 R. $122\frac{1}{2}$, $123\frac{1}{4}$, 123.

Oostenrijk. Metalliek 5 pCt. $103\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$.

Mengelwerk.

Letternieuws.

ONTWERP VAN REGTSTREEKSCHE VERKIEZINGEN EN ZAMENSTELLING DER STATEN-GENERAAL IN NEDERLAND; DOOR MR. *ROEST VAN LIMBURG.* — *Arnhem, C. A. Thieme, 1839. 46 bl.*

(*Zie n°. 182.*)

Men zou het hooge nut eener Eerste Kamer kunnen toestemmen, zonder daarom nog aan de wijze van zamenstelling, welke de heer ROEST VAN LIMBURG aanraadt, zijne goedkeuring te hechten.

Wij moeten echter bekennen voor Nederland geene doelmatiger wijze te weten.

Vooreerst, wat hare zamenstellende bestanddeelen als het ware aangaat, deze zijn gemengd aristocratisch, en ieder zelfstandig onafhankelijk. Het is hier niet het monarchale beginsel, hetwelk, gelijk in Frankrijk, de Eerste Kamer zamenstellen zal; het zijn hier niet dezelfde kiezers als die der Tweede Kamer, die het, gelijk in België, doen zullen; hier zijn het alle min of meer aristocratische bestanddeelen van verschillende soort, die tot de zamenstelling medewerken.

Van de 49 leden waaruit die kamer bestaan zou, wil men er 13 doen benoemen door de hooge regterlijke collegiën, buiten hun midden. Ieder provinciaal-geregtshof zou één lid, de Hooge Raad zou er twee benoemen. Ziedaar dus de aristocratie van het regt, zorg dragende voor deszelfs vertegenwoordiging in de hooge raadzaal des lands. Van die dertien stemmen heeft men geen domineerend bestanddeel te vreezen, partijdig voor een of ander belang, of de eene of andere zucht, welke in strijd mogt wezen met die van het algemeen.

Hetzelfde kan men zeggen van de drie leden door de academiën, de aristocratie der wetenschap, gekozen. Derzelver stemmen kunnen weder geen bijzonder belang, geene bijzondere zucht overwigtig maken.

Met de andere verkiezende bestanddeelen is het geval niet eveneens; de 11 leden, door den koning benoemd, kunnen geacht worden monarchale belangen en denkbeelden te zullen voorstaan.

De 11 leden, door de ridderschappen, de aristocratie der geboorte en van den grondeigendom tevens, gekozen, kunnen meer bijzonder de belangen dier aristocratie, de zucht, de denkbeelden, de gevoelens derzelve voorstaan.

De 11 leden, door de bevolktste steden benoemd, kunnen als meer bijzondere vertegenwoordigers worden beschouwd van de stedelijke geld-aristocratie; maar al die aristocratische tolken vertegenwoordigen dan verschillende belangen en gevoelens, die elkander onderling opwegen en beperken, en die te zamen inderdaad als het wezenlijk aristocratische bestanddeel der natie aan te merken zijn.

En zou nu zoodanig zamengesteld ligchaam niet meer aanspraak kunnen maken op gezag en invloed, dan eene kamer door de kroon zamengesteld? Men overwege het weinige gewigt, hetwelk de Fransche kamer der pairs in de politische weegschaal legt. Een zeer gematigd publicist, die tevens een groot voorstander is van eene sterke Eerste Kamer, de heer DE CARNÉ, schrijft in de *Revue des deux Mondes*:

» *Est-il possible de n'être pas frappé, à la vue de ce corps paralysé, du vice d'organisation qui enlève à ses membres jusqu'à la*

force dont ils étaient individuellement pourvus avant leur accession à la plus éminente dignité de l'état? Voici des hommes de la capacité la plus authentiquement éprouvée: les uns ont reçus vingt fois le baptême électoral dans nos diverses assemblées législatives; les autres sont les restes glorieux de cent batailles, les derniers acteurs de ces grandes scènes qui eurent l'Europe pour théâtre et le sort du monde pour objet; ce qu'il y a d'illustrations dans la science, dans la politique et dans la guerre, d'expériences consommées fournies par tous les régimes, est groupé dans cette assemblée constitutionnellement égale à l'assemblée élective, et dont pourtant la France prononce à peine le nom à l'occasion d'un conspirateur ou d'un assassin jeté de temps à autre à sa justice. La pairie n'a, depuis des années, donné qu'un vote fictif à la loi principale de chaque session, celle des finances; elle n'a pas ébranlé un ministère, encore moins son initiative a-t-elle contribué à former un cabinet, à ce point que, dans les hautes régions de l'ambition parlementaire, on a grand soin de décliner ses honneurs stériles. Quel homme confiant dans son avenir et aspirant à une grande fortune politique se laisserait arracher tout vivant du palais Bourbon pour goûter la paix du Luxembourg? A qui le palais des Médicis n'offre-t-il pas l'image de ce royal asyle où reposent tant de débris mutilés, dans une retraite protégée par la piété publique et embellie par la solitude?

» La France pense-t-elle posséder deux chambres législatives parce que des messagers d'état voyagent cérémonieusement d'un palais à un autre? Ne voit-elle pas toute la plénitude du pouvoir ballottée depuis neuf ans entre la royauté et la chambre élective, puissantes toutes deux, et peut-être à égal l'une de l'autre?

» Les conséquences d'un tel état de choses apparaîtront chaque jour plus redoutables, en admettant que les perturbations de ces dernières années ne suffisent pas pour en constater dès à présent toute la gravité. La division de pouvoir législatif est un axiome dans tous les états libres: s'il n'existait pas, il faudrait l'inventer. — —

» N'est-il pas aussi contraire à la théorie qu'au bon sens de faire émaner un pouvoir politique d'un autre, lorsqu'on aspire à équilibrer des pouvoirs entre eux? Une telle combinaison n'annule-t-elle pas, dans les circonstances ordinaires, tout le bénéfice que la royauté peut attendre d'une chambre haute? — —

» Il est évident que, si l'un des pouvoirs a seul mission d'en choisir les membres, il se gardera d'y faire entrer des adversaires de son système personnel, du moins en nombre suffisant pour en compromettre le succès. S'il y appelait quelque chefs d'opposition, pour les isoler de leurs amis, il devrait s'attendre à des refus aussi calculés qu'auraient pu l'être ses faveurs, et la force des choses le conduirait à circonscrire ses choix dans la sphère des hommes acquis déjà, par leurs convictions bien connues, à sa pensée politique. Une pairie nommée par la royauté ne saurait être qu'un pouvoir de reflet, qu'une doublure effacée de celle-ci. En vain s'agiterait-on pour y susciter la vie politique, en vain les notabilités du pays s'y trouveraient-elles en grand nombre: le premier résultat des positions fausses est d'ôter à chacun sa force, et c'est le sort des institutions dénuées de tout génie propre de disparaître sans que l'opinion s'en émeuve (1).»

Zou men omtrent onze Eerste Kamer, volgens de grondwet van 1815, niet eveneens kunnen spreken?

Eene andere wijze van benoeming scheen dus noodwendig, en wij gelooven dat die, welke de heer ROEST VAN LIMBURG voorstelt, de voorkeur verdient boven die welke men in België aannam; waar de kiezers der Tweede Kamer ook de kiezers zijn der Eerste, en het onderscheid slechts daarin bestaat, dat de leden der Eerste Kamer 10 jaren ouder moeten zijn, en meer in de belastingen moeten betalen.

De Nederlandsche Wetboeken; bevattende:

1°. Wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie; 2o. Wet op den overgang van de vroegere tot de nieuwere wetgeving; 3°. Wet, houdende algemeene bepalingen der wetgeving van het koningrijk; 4°. Burgerlijk wetboek; 5°. Wetboek van koophandel; 6°. Wetboek van burgerlijke regtsvordering; 7°. Wetboek van strafvordering; — met aanduiding van de overeenstemmende bepalingen in de Nederlandsche wetboeken, en aanwijzing van die der Fransche wetgeving. Te zamen in half Engelsche band gebonden. Prijs *f* 6,80. *Te Deventer bij* A. TER GUNNE; 1839.

Deze uitgave verdient alle aanbeveling, daar de druk zeer duidelijk en correct is, en daarenboven de aanteekeningen zoowel voor regtsgeleerden als particulieren van het grootste gemak en nut zijn. Men vindt bij ieder artikel de bepalingen uit de andere wetboeken aangewezen, die hierop betrekking hebben, en het soms wijzigen of nader toelichten, waardoor deze uitgave, inzonderheid, geschikt is voor allen, die, zonder eigenlijke regtskennis, onze nieuwe wetgeving behoorlijk wenschen te kennen en verstaan. De uitgever, die eer van dezen druk heeft, belooft het wetboek van strafregt, zoodra zulks mogelijk zal zijn, mede op dezelfde wijze te zullen doen volgen. Tenzij die uitgever rekent een tweede METHUZALEM te zullen worden, zal hij waarschijnlijk niet veel last van deze belofte hebben. Zij gaat dan echter op zijne opvolgers over, gelijk de verwachting van een eigen strafwetboek van Oud-Nederlanders op Ouder-Nederlanders overgaat.

X.

Herziening der grondwet.

(*Ingezonden.*)

» De voortzetting der land- en water-communicatiën heeft geregeld plaats" was de verzekering welke de koning gaf aan de Staten-Generaal (*s. s.*), die daarop weder antwoordden: » Nuttig en bevorderlijk voor den bloei van handel en scheepvaart, den vooruitgang van het fabriekwezen en den graan- en veldbouw (deze bronnen van onzen nationalen rijkdom) zijn uitgebreidere land- en watercommunicatiën en droogmaking van waterplassen."

Wanneer een bewoner der Vereenigde Staten, een Brit of Belg dit leest, moet hij denken: in Oud-Nederland is de nijverheid der voorvaderen ontwaakt; doch welk eene droevige teleurstelling ontstaat niet bij den onderzoeker, wanneer hij ondervindt, dat deze woorden bijna ijdele klanken zijn, zoo als die veelal in koninklijke aanspraken en adressen voorkomen.

Veel is in Nederland onder de republiek ondernomen en tot stand gebragt, — maar veel blijft er bij den voortgang der nijverheid over, en Nederland is niet meer het voorbeeld maar de trage volgeling van het beschaafde Europa.

Groote kapitalen zijn voorhanden; deze worden niet besteed voor nijverheid maar veelal aan den vreemdeling toevertrouwd om daarmede het fabriekwezen, de communicatiën te water of te lande, het bankwezen en den landbouw te bevorderen, terwijl hier het fabriekwezen, de water- en landcommunicatiën en de landbouw nog zeer ten achteren zijn.

Wanneer men de provinciën van Groningen, Drenthe en Overijssel, voor zoo verre die grenzen aan Hannover, overziet, dan vindt men groote eenzame velden, meren en weinig gecultiveerde gronden.

Voor een paar eeuwen is wel de stad Groningen, als Heer van Westwoldingerland en als eigenaresse van verkregen moeren, begonnen de colonisatie van het Hoogezand, Sappermeer, Veendam, de Wildervank en Pekel en heeft naar die streken watercommunicatiën daargesteld, die een bewijs leveren voor hetgeen de Staten Generaal (*s. s.*) bij hun adres op den voorgrond hebben gesteld, maar de weinige zorg welke het gouvernement neemt voor de verdere uitbreiding en verbetering dier watercommunicatiën en het wegruimen van beletselen tusschen provinciën en gemeenten, en het laten bestaan van ingeslopen misbruiken, doen het wenschelijk achten, dat bij de herziening der grondwet aan het gouvernement meer bijzonder wierde toebetrouwd het bestuur der wegen en kanalen, in zoo verre die bedoeld zijn bij art. 221, daar dit artikel de bron is van twist en afgunst tusschen gemeenten, districten en provinciën, waardoor de eene belet wordt hare ontwikkeling te vervolgen, ja zelfs genoodzaakt offers te brengen aan hare zuster, die, de vermaningen van het gouvernement in den wind slaande, steeds blijft weigeren, het hare, door slechts te gedoogen, mede toe te brengen tot de verbetering of de daarstelling van de voor haar nuttige communicatiën te water en te lande.

Drenthe heeft het voorbeeld van Groningen gevolgd en groote moeren ontgonnen, maar wordt in den afvoer belemmerd door Overijssel, waarover zij te water aan de westzijde met de Zuiderzee communicatie heeft.

De rivier (het Meppeler-diep) voor zoo verre die door Overijssel afstroomt, vervuilt, zonder dat op de eene of andere wijze de verpligting tot het schoonhouden is geregeld.

De sluis aan het Zwarte Water wordt bij oostewinden opengehouden; waardoor de rivier, bij het veelal noodeloos afstroomen, ongeschikt voor de scheepvaart wordt.

De baron VAN DEDEM heeft, met groote opofferingen, een kanaal tot stand gebragt, hetgeen eene zegenrijke uitkomst aan de aangroeijende gemeente heeft verzekerd; maar ook deze nijvere man heeft veel te overwinnen gehad. Door transactiën heeft hij gemeenten en particulieren tot het plan en de uitvoering moeten bekoopen; en hoe weinig aanmoediging en medewerking heeft deze nijvere man ondervonden! Een kanaal, dat reeds gegraven en met bruggen voorzien is, groeit weder digt, omdat het gouvernement geen kracht genoeg schijnt te ontwikkelen, om dat kanaal door de bij de Vegt ontbrekende sluizen te voltooijen!

Mag men de meening van het gouvernement en het uitgedrukte verlangen van het volk bij den eenparigen wensch van de vertegenwoordigers (*s. s.*) als opregt aannemen, dan ligt daarin de wensch opgesloten om alle wegen en kanalen onder het onmiddellijk bestuur van het gouvernement te stellen, en alzoo het hoofdstuk Waterstaat, bij de herziening, in dien geest te doen veranderen, ten minste de bevelen van het gouvernement over die onderwerpen als verpligtend te doen respecteren.

†.

Een maarbenaar uit milddadigheid.

Het criminele geregtshof te Granada had onlangs, gelijk *Galignani's Messenger* berigt, over een geval te oordeelen, hetgeen bezwaarlijk zijn gelijke heeft in de jaarboeken der regtspleging. Sedert verscheidene jaren

(1) *Du gouvernement représentatif en France; Revue des deux Mondes*, 15 oct.

woonde in het dorp Ugijer een man, met name don VINCENTE DE SAXAH, die zijn gansch vermogen besteedde om den toestand der dorpelingen te verbeteren en de armen te hulp te komen. Hij dreef de weldadigheid zoo ver, dat hij zich schier de noodzakelijkste behoeften des levens ontzeide, om de noodruftigen te helpen, en men had hem eens zijnen mantel zien afdoen om dien aan eene arme vrouw te schenken. Plotseling werden de inwoners van het dorp verschrikt door berigten van moorden, in hunne buurt voorgevallen, en wier dader men te vergeefs poogde uit te vinden. Alleenlijk maakte men uit de omstandigheden op, dat eene en dezelfde hand die moorden moest hebben begaan. Eensklaps ontwikkelde zich het raadsel. Twee boeren, die in het lommer van een boschje hun middagmaal namen, werden door een geweerschot in hunne nabijheid verschrikt; zij sprongen op en vonden het lijk van eenen vermoorden man, wien de moordenaar de zakken leegde. Dadelijk grepen zij den booswicht; doch wie schetst hunne verbazing, toen zij in hem den milddadigen don VINCENTE erkenden! Deze loochende het misdrijf niet en erkende tevens dat hij de overige moorden gepleegd had, alleenlijk uit de begeerte om geld te erlangen voor zijne armen, welke hij, bij uitputting van zijn vermogen, niet meer op de gewone wijze ondersteunen kon. In zijn verhoor zeide hij, dat hij den eersten moord gepleegd had aan eenen welbevriend:n en rijken priester, die hem de som van 30 onsen goud, welke hij voor een behoeftig bruidpaar begeerde, geweigerd had. Hij schoot hem van zijn muilezel af, nam 100 onsen goud, die in zijnen mantelzak waren, huwde daarmede het bruidpaar uit, en besteedde het overige voor milddadige doeleinden. Nadat hij dien moord gepleegd had, besloot hij de rijken te berooven, ten einde aan de armen te kunnen geven, en zoo beging hij moord op moord, tot dat hij ontdekt werd. Toen men het doodvonnis over hem uitsprak, riep hij uit: O mijn God! wie zal nu voor mijne armen zorgen?

Correspondentie.

Aan den ongeteekenden brief betrekkelijk den heer BICKER CAARTEN (die waarschijnlijk niet voor de courant bestemd is) heeft de redactie weinig. Het daarbij vermelde kan waarheid zijn, het kan ook valsch wezen. Echter zal de redactie informatiën pogen in te winnen.

Het artikel; *Waarom vindt men de erkennig van de koningin van Spanje niet in de Staats-Courant*, alsmede het andere bijgevoegde stuk, kunnen niet worden geplaatst; en gaarne zou de redactie van verdere bijdragen des schrijvers, althans aangaande die onderwerpen, waaromtrent zij zijne redenering volstrekt niet begrijpt, verschoond blijven.

Waterhoogte te Arnhem

Den 12 Nov. 0 El 8 Palm 8 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 7 D.

Advertentiën.

Heden, den 9den November 1839, overleed ons eenigste DOCHTERTJE, slechts vier maanden oud.

Mr. *P. BINKHORST VAN OUDCARSPEL EN IN KOEDIJK*,
L. W. BINKHORST VAN OUDCARSPEL EN IN KOEDIJK,
Geb. UITENHAGE DE MIST.

AANZIENLIJKE VERKOOPING,

VAN

DENNENBOOMEN EN GRONDEN.

Door het Ministerie van den Notaris *J. F. A. WEIJN*, residerende te *Lichtenvoorde*, zullen, op Dingsdag en Woensdag den 3den en 4den December 1839, telkens des morgens ten 9 ure, ten huize van den Bouwman *HUININK*, op het Erve *Huinink*, te *Lichtenvoorde*, ten verzoeke der Eigenaren, in het openbaar worden verkocht:

Omstreeks 3000 stuks opgaande DENNENBOOMEN, waaronder vele zware, en ook eenige EIKEN, staande in het *Huinink-Bosch*, bij gemeld Erve HUININK, te *Lichtenvoorde*, geschikt voor allerlei TIMMERHOUT, als Balken, Planken, Ribben, enz.

Voorts, 1°. een stuk BOSCHGROND, waarop dezelve Boomen staan, Sectie G. N°. 13, groot 3 Bunders, 65 Roeden en 70 Ellen.

2°. Een stukje HAKHOUT, Sectie G. N°. 425; groot 8 Roeden en 50 Ellen.

3°. Een WEILAND, Sectie G. N°. 426; groot 33 Roeden en 10 Ellen.

4°. Een WEILAND, Sectie G. N°. 427; groot 54 Roeden en 90 Ellen.

En 5°. Een WEILAND, Sectie G. N°. 428; groot 66 Roeden en 60 Ellen.

Alles bij en aan elkander staande en gelegen bij meergemeld Erve *Huinink*, te *Lichtenvoorde*.

Zullende alles in perceelen en massa's geveild worden.

Tot aanwijzing vervoege men zich bij den Heer *J. E. T. WIJNVELDT*, te *Lichtenvoorde*, en ter bekoming van informatiën ten kantore van bovengenoemden Notaris.

Houtverkooping.

Op Dingsdag den 19den November 1839, des morgens ten 10 ure, wordt op *Eltenberg*, ten huize van den Heer *CASPR. MEISTERS*, in het openbaar en op een ruim crediet, verkocht:

Eene aanzienlijke partij ZWARE LINDEBOOMEN, zeer geschikt ter vervaardiging van allerlei soort van Meubelen, en staande in de Allée tusschen *Elten* en *Eltenberg*, in de nabijheid van den Rijn.

Voorthuizen, den 9den November 1839.

F. VAN DREVELDT.

Holz-Verkauf.

In den zu dem Armenfonds der Stadt Coesfeld gehörigen und in Fürstlich-Salm-Horstmarschen Waldungen sollen in diesem Monate und zwar den 18ten in ersteren, mit dem Anfange in dem Rotering, den 19ten zu Horstmar, den 20ten zu Borghorst, den 21ten zu Langenhorst, den 22ten zu Asbek, außer einer beträchtlichen Quantität Buchen-Stamm- nebst Klafter-, Hauf- und Wellen-Holz, 300 Nrs. Eichen auf's Meistgebot öffentlich versteigert werden, von denen in den Armenbüschen Rotering und Heidhelde zu Coesfeld, wie auch zu Borghorst die allermehrsten und viele auch zu Langenhorst und Asbek, dermalen besonders sehr starke Nutz-, Land- und Schiffs-Bau- sogenannte Lipp-Hölzer sind.

Der Anfang des Verkaufs an genannten Orten und Tagen ist Morgens 9 Uhr.

Coesfeld, den 8ten November 1839.

Im Auftrage der Behörden:

Hofrath Ruppersberg.

† † † *In plaats van op Zaturdag* den 16den November, zullen aldaar, *op Vrijdag den 15den November aanstaande*, des voordemiddags precies om *tien* uur, ten overstaan van den Notaris Mr. *F. DE BOTH*, op den Huize *de Groote Hoef*, onder *Wehl*, publiek worden verkocht:

Zeven stuks beste WERKPAARDEN; *vier* VAALS- of ANDERHALF-JARIGEN; *een* VEULEN; *twee* zeer schoone EZELINNEN; *negen* dragtige MELKKOEIJEN; *veertien* MAALEN; waarvan de meeste *drachtig*, en de overige *vet geweid* zijn; *zeven* KALVEREN; — en zulks op crediet tot *Michiel* of den 29sten September 1840.

§ † § In eenen voornamen KRUIDENIERS-WINKEL, binnen *Arnhem*, wordt — tegen genot van Kost en Inwoning — als LEERLING gevraagd een JONGELING van de Protestantsche Godsdienst en niet beneden de 15 jaren oud. Men verlangt dat de jonge mensch dadelijk in dienst trede. — Op hem die in zoodanige betrekking is werkzaam geweest zal het meeste regard geslagen worden. — Met *gefrankeerde Brieven*, onder Letter X, adressere men zich bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, aldaar.

† † † De Ondergeteekende heeft de eer den ingezetenen van *Arnhem* en deszelfs Omstreken te berigten, dat hij heden zijn' BOEK- en PAPIER-WINKEL geopend heeft, en dat dezelve voorzien is van alles wat tot eene nette en solide affaire behoort.

Hij berigt tevens aan alle beminnaars van Fransche lectuur, dat hij eene BIBLIOTHEEK heeft aangelegd, voorzien van de nieuwste en meest gezochte ROMANS en MÉMOIRES, waarvan de Catalogus bereids is rondgezonden en in de Societeiten en Koffijhuizen aanwezig is.

Hij beveelt zich en zijne onderneming ten sterkste aan in het vertrouwen en de gunst zijner geëerde Stadgenooten, en belooft eene spoedige en naauwkeurige bediening.

Arnhem, den 4den November 1839.

G. VAN ELDIK THIEME.
Bakkerstraat N°. 115.

*** Bij *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, is dezer dagen van de pers gekomen en alom verzonden:

1°. ONTWERP VAN REGTSTREEKSCHE VERKIEZINGEN EN ZAMENSTELLING DER STATEN-GENERAAL IN NEDERLAND, door Mr. T. M. ROEST VAN LIMBURG. . *f* 0,60.

Voorts debiteert dezelve met succes:

2°. De ONBEVOEGDHEID VAN DE HELFT DER LEDEN VAN DE STATEN-GENERAAL *van het gesloopte Rijk der Nederlanden*, door Mr. DIRK DONKER CURTIUS, *Tweede druk*. . . . . *f* 0,30.

3°. ORDE, door Mr. DIRK DONKER CURTIUS. *Tweede druk*. *f* 0,40

4°. PLEITREDE van Mr. DIRK DONKER CURTIUS *voor den Hoogen Raad der Nederlanden, ten behoeve van* C. A. THIEME, *Drukker en Uitgever der* ARNHEMSCHE COURANT, *Requirant in cassatie; uitgesproken den 19den Julij 1839*. . . . . . *f* 0,50.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.